

Sygn. akt. III R C 47/ 15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **12 października 2015** roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodnicząca : SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant: stażysta Małgorzata Bielińska

po rozpoznaniu w dniu **8 października 2015** roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich A. i A. B. (1)

reprezentowanych przez matkę H. B. oraz z powództwa R. B.

przeciwko D. B.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie w sprawie III RC 212/10 od pozwanego **D. B.** na rzecz **małoletnich A. B. (1) i A. B. (2)** z kwoty po 250 złotych miesięcznie do kwoty **po 500 /pięćset / złotych miesięcznie, łącznie 1000 zł / tysiąc złotych /** miesięcznie płatne do rąk matki H. B. do 10 – go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z raty, poczynając od dnia **1 października 2015;**

II. podwyższa alimenty ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie w sprawie III RC 212/10 od pozwanego **D. B.** na rzecz **powódki R. B.** z kwoty po 300 złotych miesięcznie do kwoty **po 600 /sześćset złotych/ miesięcznie,** płatne do rąk powódki do 10 – go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z raty, poczynając od dnia **1 października 2015;**

III. w pozostałej części powództwo oddala ,

IV. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

V. wyrokowi w punkcie I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 47/15

UZASADNIENIE

H. B. działając w imieniu małoletnich A. i A. B. (2) oraz jako pełnomocnik R. B. wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego D. B. z kwot po 250 zł do kwot po 600 zł miesięcznie na rzecz A. i A. B. (2) i z kwoty 300 zł do kwoty 600 zł miesięcznie na rzecz R. B..

W uzasadnieniu wskazała, że jako matka nie jest w stanie zaspokoić wszystkich potrzeb dzieci, które znacznie wzrosły od czasu ostatniej sprawy alimentacyjnej. Córka A. jest dzieckiem niepełnosprawnym i wymaga wyjazdów na leczenie rehabilitacyjne, syn A. również potrzebuje leczenia, ponadto trenuje koszykówkę, a wszystko to generuje duże wydatki.

Córka R. jest studentką na dwóch kierunkach, mieszka w akademiku. Pozwany D. B. natomiast nie płaci zasądzonych alimentów i w żaden sposób nie wspomaga jej w wychowaniu dzieci.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że żądane tytułem alimentów kwoty przekraczają jego możliwości majątkowe. Zarzucił, iż twierdzenia podnoszone przez H. B. są kłamstwem i wykorzystuje ona dzieci do wyłudzenia od niego pieniędzy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. i D. B. byli małżeństwem. Ze związku urodziło się czworo dzieci. Z uwagi na to, że małżeństwo nie układało się, zostało ono rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 29 listopada 2004 roku.

Zakres ostatniego obowiązku alimentacyjnego wobec A., A. i R. B. został ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z 10 listopada 2010 roku w sprawie III RC 212/10.

R. miała wówczas 18 lat, uczyła się w techniku hotelarskim w M.. Nauka nie sprawiała jej kłopotów. Dojeżdżała do szkoły, bilet kosztował 70 zł miesięcznie. Była zdrowa.

A. była 11-letnią dziewczynką, wobec niej było wydane orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym. Wymagała leczenia i wyjazdów do sanatorium.

A. miał wówczas 7 lat, nie chorował.

H. B. pracowała jako asystent na poczcie i zarabiała 2100 zł miesięcznie. W zakładzie pracy spłacała pożyczkę w kwocie 530 zł.

Wraz z dziećmi mieszkała w wynajmowanym od zakładu pracy mieszkaniu. Płaciła za nie 613 zł, za energię około 250 zł. Nie posiadała majątku. Nie wyszła ponownie za mąż, nie miała innych dzieci na utrzymaniu poza dziećmi z małżeństwa.

Pozwany pracował w firmie (...) w M.. Zarabiał 1665 zł miesięcznie. Pracował dodatkowo. Łączny dochód wynosił 4800 zł miesięcznie. Mieszkał w mieszkaniu stanowiącym wspólność majątkową jego i byłej żony. Za mieszkanie płacił 600 zł miesięcznie. Spłacał raty pożyczki w kwocie po 157 zł miesięcznie. Nie posiadał majątku ruchomego ani nieruchomości. Utrzymywał kontakty z dziećmi. W miarę możliwości organizował im wakacje. W roku 2010 zabrał R. na wycieczkę do W..

(dowód: akta sprawy III RC 212/10)

R. ma obecnie 23 lata, studiuje na trzecim roku pedagogiki i drugim roku logopedii na (...) w O.. Mieszka w akademiku, za który płaci około 400 zł miesięcznie. Otrzymuje stypendium w wysokości około 300 zł miesięcznie. Koszt jej utrzymania to kwota nie mniej niż 1000 zł miesięcznie. Zaciągnęła kredyt studencki na kwotę 18 000 zł ze spłatą od 2017 do 2022 roku. Przyjmuje preparaty żelaza.

Małoletnia A. ma 16 lat, uczy się w liceum w K.. Mieszka w internacie, za który płaci czesne około 200 zł miesięcznie. Jest dzieckiem z orzeczoną niepełnosprawnością. Ma zespół wad wrodzonych - jedną nerkę, wadę kręgosłupa. Jest pod opieką lekarzy, stałych leków nie przyjmuje.

A. ma 12 lat, uczy się w 6 klasie szkoły podstawowej. Uczęszcza do klubu sportowego (...) w M., trenuje koszykówkę. Wymaga wizyt w poradni rehabilitacyjnej z uwagi na wadę postawy.

H. B. nadal pracuje jako asystent na poczcie w M.. Miesięcznie zarabia średnio 2 360,56 zł, spłaca pożyczkę w zakładzie pracy. Jest to jej jedyny dochód. Otrzymuje raz w roku nagrodę. Wraz z synem A. mieszka w mieszkaniu służbowym w W.. Za mieszkanie płaci 660 zł, za energię 200 zł, za wodę 120 zł. Posiada samochód marki O. (...) o wartości około 5000 – 6000 zł. Nie ma majątku, oszczędności. Nie wyszła ponownie za mąż i nie jest związana z żadnym mężczyzną.

W sierpniu 2015 roku między H. B. a pozwanym toczyła się sprawa o podział majątku wspólnego, doszło do zawarcia ugody. Orzeczenie nie jest prawomocne.

(dowód: zaświadczenie o zarobkach k. 5,109, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 6,39, rachunki i faktury k. 9-16, 17-28,48-49,91, 94-107, 110-111, dokumentacja medyczna k. 29- 30, 38, 40-42,44, 50-51, 112, zaświadczenie z uczelni i ze szkoły k. 33 -34, 113-116 harmonogram spłat kredytu k. 35 – 37, zeznania H. B. k. 120-121)

Pozwany D. B. od czerwca 2014 roku przebywa poza granicami kraju. Wyjechał na stałe do Niemiec. Pracuje tam w mleczarni i zarabia około 1300 euro miesięcznie. W lipcu 2013 roku zawarł małżeństwo ze swoją partnerką, która pracuje w tej samej firmie. Mają rozdzielność majątkową. Mieszkają w wynajmowanym trzypokojowym mieszkaniu razem z jej młodszym synem z poprzedniego związku. Otrzymuje na niego 800 zł alimentów. Opłaty wynoszą 500 euro za czynsz, telefon 30 euro, telewizja 25 euro, 117 euro komputer, sprzęty AGD, podatek drogowy 13 euro miesięcznie. Posiadają samochód marki V. o wartości około 2300 euro. Od 2014 roku pozwany nie płaci zasądzonych alimentów. W 2015 roku przekazał jedynie kwotę 2150 zł oraz paczki i prezenty dla dzieci na święta.

(dowód: rachunki i zaświadczenia k. 74-76, 79-89, informacja od komornika k. 93, zeznania pozwanego k. 121-122)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała i które nie budzą zastrzeżeń Sądu oraz na podstawie zeznań H. B. i D. B., odnośnie ich sytuacji materialnych i możliwości zarobkowych i ponoszonych przez nich kosztów utrzymania, które Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jedynie po części zasługuje na uwzględnienie.

Pozwanego niewątpliwie obciąża obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich A. i A. oraz R., która jest osobą pełnoletnią, ale kontynuuje dalej studia i nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 KRO).

W niniejszej sprawie podstawę żądania powodów stanowi art. 138 KRO, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Tak określony przedmiot badania Sądu oznacza, że konieczne jest porównanie stanu istniejącego w dacie ostatecznego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

W ocenie Sądu doszło do zmiany stosunków, które powinny skutkować zwiększeniem wysokości świadczeń alimentacyjnych, jednak w kwocie niższej od żądania pozwu.

Przede wszystkim podkreślić należy od ostatecznego orzeczenia w przedmiocie alimentów minęło ponad 5 lat. R. B. była wówczas uczennicą technikum, a obecnie jest studentką i dalej kontynuuje naukę. Małoletnia A. chodziła do szkoły podstawowej, a teraz jest nastolatką i uczęszcza do liceum. Małoletni A. – w chwili ustalania poprzedniej wysokości alimentów miał 7 lat a teraz jest uczniem klasy VI.

Nie ulega więc wątpliwości, że potrzeby powodów uległy znacznemu zwiększeniu. Przede wszystkim studiująca R. oraz A. mają duże wydatki. Mieszkają i uczą się poza miejscem swojego zamieszkania. Kwoty, które otrzymują od matki w obecnych realiach są niewystarczające.

Niezależnie od powyższego małoletnia A. i A. znajdują się w wieku dorastania. Rosną, rozwijają się, muszą mieć zagwarantowane wartościowe wyżywienie. Potrzebują też pewnych kwot na wyjście do kina, teatru, rozwój swoich zainteresowań i pasji. Ponadto A. B. (1) ze względu na stan zdrowia wymaga wyjazdów na turnusy rehabilitacyjne.

Matka powodów stara się aby niczego im nie brakowało na co dzień, również w okresie wakacji czy ferii. Opiekuje się dziećmi, dba o ich rozwój duchowy, intelektualny i rozwój fizyczny, pomimo tego, że jej sytuacja finansowa nie uległa zasadniczym zmianom od daty poprzedniego orzeczenia w zakresie alimentów.

Pozwany natomiast obecnie wyjechał na stałe za granicę i praktycznie nie ma bezpośredniego kontaktu z dziećmi. Nie uczestniczy w procesie ich wychowania, a cały ciężar w tym zakresie spoczywa na matce. Od 2014 roku nie płaci zasądzonych alimentów i jedynie okazjonalnie przekazuje dzieciom prezenty czy kwoty pieniędzy, pomimo tego, że jego sytuacja materialna uległa poprawie.

O. rodzice muszą partycypować w równym stopniu w kosztach utrzymania dzieci. Również na pozwanym spoczywa więc odpowiedzialność za powodów.

Podwyższenie alimentów z kwot po 250 zł do 500 zł miesięcznie na rzecz A. i A. oraz z kwoty 300 zł do kwoty 600 zł na rzecz R. jest adekwatne do możliwości zarobkowych pozwanego oraz potrzeb powodów związanych przede wszystkim z nauką, kosztami utrzymania i leczenia.

Alimenty po części podwyższone zostały w stopniu niższym od żądania pozwu, ponieważ należy mieć na uwadze, że pozwany posiada też wydatki związane z utrzymaniem nowej rodziny, a jego możliwości finansowe nie są nieograniczone.

Z tych względów na podstawie art. 138 KRO Sąd orzekł jak w sentencji, w pozostałej części powództwo oddalając jako zbyt wygórowane (punkt I, II i III wyroku).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z uwagi na charakter sprawy nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi (punkt IV wyroku).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC w punkcie V wyroku orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności.